

IRIMIA

TARIFAS DE PUBLICIDADE

	CONTRAPORTADA	PÁXINA IMPAR	PÁXINA PAR	PREZOS POR UNHA PUBLICACIÓN
FALDÓN INTERIOR 3X1	260€	140€	100€	DOUS NÚMEROS UN 20% MENOS
3X3 COLUMNAS	200€	180€	160€	TRES NÚMEROS UN 30% MENOS
				A PARTIR DE CATRO E OUTRAS OPCIONS: CONSULTAR

PREZOS CON IVE INCLUÍDO - TARIFAS APLICABLES NO 2024-2025

Contraportada Faldón

FALANDO DA LINGUA

Lidia e Valentina

Despois das noticias sobre os novos datos de uso da lingua galega que acababan de saír nestes días que estamos a escribir o artigo, igual pensabades que vos íamos seguir dando a brasa co tema. Pois non, imos deixarvos un período de reflexión e logo xa nós “falaremos”... Neste número imos dedicarnos a outras cuestións. Empezamos por lembrarvos que botedes de conta que todo se acaba e ás veces acábase sen deixarmos as cousas feitas... O verán aló foi e a nós quedáronnos atrás dúas ideas que tiñamos para contarvos antes de que rematase, así que van agora, porque nunca é tarde...

Empezamos pedindo desculpas polo esquecemento que sufriu esta sección que sempre dedicaba un especial no número de setembro para homenaxear a fala da xente que nos acollía na Romaxe, pero desta volta pasoulle o compás polo aire. Pois aínda que pasou o día e pasou a romaría, non queremos deixar de lembrar as características dialectais de Lodoselo, ese lugar tan especial do concello de Sarréus, na comarca da Limia, provincia de Ourense. Estando onde está pertence ao bloque central e, polo tanto, van dicir “pantalós”, “xamós”, “cas”, “mazás”, “limós” ou “irmaos e irmás”, isto é: o plural das palabras acabadas en -n fana quitando o -n e colocando un -s. Logo tamén empregarán “il” (non “el” como dicimos nós pola zona

sen calor nin “hortera” sen transistor». Cando nós eramos mozas empregábamolo moito porque nos importunaban os que ían co radiocasete á praia ou os que ían pola rúa coa música. E case sempre era música, que ao final escoitabamos nós tamén na casa, no bus... Pero agora, escoitamos conversas privadas en calquera lado, porque a xente ponse a falar co mans libres, e sobre todo a escoitar e enviar mensaxes de voz... pola rúa e en calquera sitio (cafetería, sala de espera do médico, autobús, peixaría...) Falar de lingua é tamén falar da canle de comunicación, que mudou; da relación entre o emisor e o receptor da mensaxe (que cada vez é máis distante) e do contexto (que actualmente poucas veces é o adecuado). Non teremos que reflexionar sobre como imos pasando do diálogo ao monólogo para comunicarnos? Deixamos mensaxes de voz que se contestan con outras mensaxes en tempo real, e así indefinidamente, en

sítios moi inapropiados moitas veces, pero non establecemos diálogos nos que nos podemos interromper, matizar, preguntar, aclarar, usar a función fática da linguaxe...

Reflexionade sobre as vosas prácticas e analizade se dialogades ou monologades coas persoas do voso círculo de comunicación máis próximo... Porque nos parece que na actualidade comunicámonos tal e como vivimos, con moita “ilusión”, pero ilusión no sentido etimolóxico do termo, que significaba “engano”. Nós mantemos a ilusión (co significado máis común de “felicidade que se sente pensando no desenlace positivo de algo”) de que isto se recompón algo e que non acabemos cada un falando só cunha máquina.

Con ilusión esperamos a hora de escribir o seguinte artigo...e non bater con moita xente ao lado que se pon a escoitar vídeos a todo volume!

Publicidade contraportada

260€

IVE INCLUIDO

Contraportada 3x3

IRIMIA Falando da lingua

Lidia e Valentina

Despois das noticias sobre os novos datos de uso da lingua galega que acababan de saír nestes días que estamos a escribir o artigo, igual pensabades que vos íamos seguir dando a brasa co tema. Pois non, imos deixarvos un período de reflexión e logo xa nós “falaremos”... Neste número imos dedicarnos a outras cuestións. Empezamos por lembrarvos que botedes de conta que todo se acaba e ás veces acábase sen deixarmos as cousas feitas... O verán aló foi e a nós quedáronnos atrás dúas ideas que tiñamos para contarvos antes de que rematase, así que van agora, porque nunca é tarde...

Empezamos pedindo desculpas polo esquecemento que sufriu esta sección que sempre dedicaba un especial no número de setembro para homenaxear a fala da xente que nos acollía na Romaxe, pero desta volta pasoulle o compás polo aire. Pois aínda que pasou o día e pasou a romaría, non queremos deixar de lembrar as características dialectais de Lodoselo, ese lugar tan especial do concello de Sarréus, na comarca da Limia, provincia de Ourense. Estando onde está pertence ao bloque central e, polo tanto, van dicir “pantalós”, “xamós”, “cas”, “mazás”, “limós” ou “irmaos e irmás”, isto é: o plural das palabras acabadas en -n fana quitando o -n e colocando un -s. Logo tamén empregarán “il” (non “el” como dicimos nós pola zona occidental) e “tu”. Oiríadeslles utilizar o posesivo “iste” e non confundiron nada o emprego do pronome “te” e do “che”. Non falan nin peor nin mellor ca ninguén, falan cunhas características da zona que hai que valorar e respectar, igual ca as que temos cadaquén.

En segundo lugar queremos reflexionar canda vós sobre as formas de comunicación que se están a estilar na actualidade, en todas as linguas, que isto non lle afecta só ao galego. Recordades o conto de «Non hai verán

sen calor nin “hortera” sen transistor». Cando nós eramos mozas empregábamolo moito porque nos importunaban os que ían co radiocasete á praia ou os que ían pola rúa coa música. E case sempre era música, que ao final escoitabamos nós tamén na casa, no bus... Pero agora, escoitamos conversas privadas en calquera lado, porque a xente ponse a falar co mans libres, e sobre todo a escoitar e enviar mensaxes de voz... pola rúa e en calquera sitio (cafetería, sala de espera do médico, autobús, peixaría...) Falar de lingua é tamén falar da canle de comunicación, que mudou; da relación entre o emisor e o receptor da mensaxe (que cada vez é máis distante) e do contexto (que actualmente poucas veces é o adecuado). Non teremos que reflexionar sobre como imos pasando do diálogo ao monólogo para comunicarnos? Deixamos mensaxes de voz que se contestan con outras mensaxes en tempo real, e así indefinidamente, en

sítios moi inapropiados moitas veces, pero non establecemos diálogos nos que nos podemos interromper, matizar, preguntar, aclarar, usar a función fática da linguaxe...

Reflexionade sobre as vosas prácticas e analizade se dialogades ou monologades coas persoas do voso círculo de comunicación máis próximo... Porque nos parece que na actualidade comunicámonos tal e como vivimos, con moita “ilusión”, pero ilusión no sentido etimolóxico do termo, que significaba “engano”. Nós mantemos a ilusión (co significado máis común de “felicidade que se sente pensando no desenlace positivo de algo”) de que isto se recompón algo e que non acabemos cada un falando só cunha máquina.

Con ilusión esperamos a hora de escribir o seguinte artigo...e non bater con moita xente ao lado que se pon a escoitar vídeos a todo volume!

Publicidade páxina contraportada

200€
IVE INCLUIDO

Páxina interior impar 3x3

Unha exitosa iniciativa da Fundación Rosalía de Castro, O Caldo de Gloria

Todo o que se foi redescubrido non fixo máis que alimentar a contemporaneidade da súa figura e da súa obra. O discurso literario e social e Rosalía non envelleceu, ó contrario: está máis vivo ca nunca. E por iso chega tamén ás novas xeracións como referente alternativo.

O Instituto Galego de Estatística (IGE) vén de publicar unha enquisa na que se pon de manifesto que o castelán está gañando terreo ao galego. Segundo o IGE só un 24,37% das persoas falan sempre en galego fronte ao 29,66% que falan castelán. Que está pasando? Como revertemos esta situación?

Está pasando algo grave, desde logo. Estamos recuando de xeito que pode tornarse inexorable e é urxente tomar medidas. Especialmente grave é a situación no período escolar. E non digo que esa situación só sexa derivada da escola. Está o parque, a socialización neste período infantil e xuvenil, e están tamén os medios, os programas de televisión..., as pantallas ás que teñen acceso. De tódolos xeitos, os que criamos fillos en contextos adversos, tamén sabemos que estes poden ser casos reversibles se especialmente na familia se mantén a lingua galega, algo parecido a unha inmersión doméstica. En todo caso, esa inmersión creo que

é necesaria nalgún tipo de contexto. E para iso cómpre algo máis cá vontade dos pais. O que non podemos é seguir así, desde logo. Cómpre asumir que esta non é a deriva axeitada para a su-

Traballo para que esa Galicia Ceibe que tantos soñamos chegue

Este ano presentouse o anteproxecto da nova lei dos medios públicos de comunicación audiovisual de Galicia, no que se fala de flexibilizar os usos lingüísticos, dando paso a outras linguas como o español e o inglés. Cres que esta estratexia compromete o papel da CRTVG como medio de defensa e promoción da identidade e cultura galega?

O papel da CRTVG, desde que foi creada, foi determinante na historia

Publicidade páxina impar

180€

Páxina interior par 3x3

Amiguiños si...

Carlos Vázquez G.

Donald Trump ou Kamala Harris

No intre de escribir estas liñas non se celebraron aínda as eleccións nos EUA. O mundo está expectante: Donald Trump ou Kamala Harris. Especialmente tenso está o chamado mundo occidental. E madría leva, están en cuestión os máis elementais dereitos humanos e a mesma democracia formal.

Como primeira consecuencia, se gaña Trump, producirase o seu recoñecemento como presidente dos EUA, na lóxica democrática vixente.

De gañar Kamala Harris, a súa vitoria non sería recoñecida por Donald Trump, como xa fixo con Joe Biden, asalto ao Capitolio incluído. Esta é a liña habitual da extrema dereita e das formacións de dereita "fascio-contaminadas"; tal é o caso do PP, que nega por sistema a lexitimidade de calquera goberno que el non encabece. Este vén ser o preludio para demoler a democracia.

Se gaña Trump, a onda neofascista crecente verase fortalecida en todo o mundo e abrirase a vía da súa articu-

pequeno dique de contención que evitará, de momento, a ameazante inundación do extremismo dereitista. E aínda que non arredará de vez o perigo extremista, si podería facilitar a consolidación e ampliación do dique de contención, e poderíanse implementar políticas e abrir procesos de rexeneración e afondamento democráticos, única vía eficaz para esconxurar a pandemia neofascista. A vitoria de K. Harris terá un evidente arrecendo feminista, entre outras cousas, porque só será posible pola implicación determinante e decisiva das mulleres no seu triunfo.

Moitas máis consecuencias negativas carrexaría a vitoria de Trump, pero cómpre sinalar, entre todas, a expansión e incremento da violencia política e da confrontación bélica, que atormentan a todo o mundo e que sofren máis directamente e con brutal crueldade os civís, sobre todo mulleres e nenos, das clases populares, medias e máis desfavorecidas.

De gañar K. Harris, o actual clima bélico, ende mal, mudaría pouco a curto prazo, dada a fortaleza e densidade da rede de intereses criminais que o propician; pero poderíase evitar unha confrontación global de nefastas consecuencias.

A única certeza esperanzadora, se gaña Trump, é que o seu triunfo sería irremediamente efémero, dada a incapacidade técnica, política, cultural e moral das súas políticas para abordar, e menos resolver, a vida das persoas. Problemas da especie humana. Lembremos o comunismo: pretendían abrir unha brecha. Iso si, a súa caída implicaría consecuencias nefastas".

A vitoria de Kamala Harris sería un mal menor ao que agarrarse

o menor ao que agarrarse —re-

Publicidade páxina par

160€

Faldón interior páxina impar 3X1

Vivir e perdurar na nosa lingua

Abderrahim, responsable da comunidade musulmana galega, Xosé Luís Zapata, pastor evanxélico, e Rubén Aramburu, cura católico, aunados sobre do Cancioneiro de Ajuda.

O día 15 de outubro, o Consello da Cultura Galega celebrou en Santiago o XXVI Encontro para a Normalización Lingüística, unha vez máis como un espazo de diálogo, información, reflexión e propostas. O tema deste encontro foi o uso ou non uso da nosa fala nos ritos funerarios en Galicia.

Primeira mesa de comunicacións

A xornada estivo ben organizada, cun amplo e variado conxunto de aspectos que tiñan que ver co lema da xornada. Despois da presentación da mesma por parte de responsables do Consello da Cultura Galega, tiveron lugar as tres primeiras comunicacións.

número de leigos galegos que dignificaron a fala.

Victorino insistiu na importancia do "Bienio Irmandiño", unha campaña promovida pola Asociación Irimia durante os anos 1999-2000 para a galeguización da Igrexa galega. O feito público desta campaña que tivo máis repercusión foi o de "Galegos de por vida": a firma ante notario dun mani-

a Igrexa galega
nunca fixo
ninonín nlan de

A continuación, quen isto escribe expuxo algunhas das razóns polas que á Igrexa lle custa avanzar neste eido: a idea de que o castelán é máis digno que o galego, e tamén que o uso do galego é cousa de separatistas, sen ver que a fala é o resultado dun esforzo cultural inmenso por parte de millóns de galegos e galegas ao longo de séculos, o que debería facernos sentir orgullosos. É o noso, somos nós. Ademais, mencionouse tamén a reacción conservadora da Igrexa despois do Vaticano II; nos seminarios, o uso do galego non tiña ningún interese

Publicidade faldón páxina impar

140€
IVE INCLUIDO

Faldón interior páxina par 3x1

Actualidade

Marisa Vidal Collazo- Asoc. Encrucillada

XXXVIII Foro Encrucillada. Igrexa aberta por reformas

Estamos en tempos de sinodalidade, e na Igrexa estanse vendo vir os cambios que hai tempo precisa... O papa Francisco segue a moverse, ás veces non tanto como quixeramos, pero desde que chegou á cadeira de Pedro non fai máis que insistir nunha Igrexa en saída. E este foi precisamente o tema que o XXXVIII Foro Encrucillada propuxo a todas as persoas que nos congregamos o pasado sábado 5 de outubro no salón de actos do Colexio da Compañía de María, en Compostela. Acolléronnos as palabras de benvida de Lois Ferradás, membro do Consello e colaborador na Escola Galega de Espiritualidade.

Sentímonos moi honrados de ver

todos respiramos aliviados... Ogallá vexamos os cambios cara á sinodalidade e a participación. Ogallá unha Igrexa arremangada diante das realidades máis marxinais!

As Mulleres de Exeria queremos poñer ao clareo todas as demandas que o mundo nos fai

No descanso da mañá, a ONG So-

canarias, debullou para todos como construír un novo mundo como Igrexa en saída. Recuperou verbos novos e vellos como cuestionar, desprivilexar, desmilitarizar, decrecer, descentralizar, desexar, abrazar a diversidade, esperar, desmercantilizar, acuerpar, desclericalizar, ternurizar, profetizar... Porque os cambios son posibles no pequeno, desde o coitado e a tenrura.

Rematamos celebrando a transformación que queremos ver, colgando nun tendal os reclamos que a sociedade nos fai como Igrexa, falando de vida e sororidade arredor dunha corda de tender a roupa cos versos de Luísa Villalta. As Mulleres de Exeria propuxéronnos sacar do armario e poñer ao clareo todas as demandas que o mundo nos fai, para construír un mundo novo, para facer reino. A oración de Manolo Regal e a *Samba da utopía*, interpretada por Xaquín R. Pomares, puxeron o ramo a un foro que nos chama a abrir a porta, a deixarnos atravesar polos gozos e esperanzas deste noso mundo, como reclama *Gaudium et Spes*.

**De acontecer afinal
De entrar no noso quintal
a palabra tiranía
Pegue o tambor e o ganzá
Imos á rúa gritar
a palabra utopía**

Publicidade faldón páxina par

100€
IVE INCLUIDO

IRIMIA ■

TARIFAS DE
PUBLICIDADE

IRIMIA

Asociación de crentes galegos

www.irimia.gal

Apdo. 296. 15702 Santiago de Compostela (A Coruña)

irimia@irimia.gal

T. 626 44 69 47